

ЯВЛЕНИЕ XI.

Двама заптии; Олга, на другата страна на дворътъ.

Първий заптия.

Ритна ли стълба та?

Вторий заптия.

И дяволътъ не може да ни угади.

Първий заптия.

Дѣ е Хасанъ?

Вторий заптия.

До вратата на камбанерията. Той е на място то си. Заекътъ може да дойде.

Първий заптия.

Никой до сега. Тъкмо е часътъ.

Вторий заптия.

Смъртьта, колкото и ненадйна да е, има нѣшто, което умединява последната стъпка на животътъ къмъ гибелната минута. Да му са прости нѣколкото минути, които му дава тайнствено то предчувствие на смъртьта. Сърдце то ми така силно бие отъ радостъ, што го забравямъ дори. Што казвашъ Али? паша та върши царски работи ти си.

Първий заптия.

Всичко на огнь и разграбление. Отъ сега ште захвате истинското царство. Каква разница имаше до сега между турчинътъ и гяуринътъ. Не работихме ли и ний като тѣхъ? Поти се като циганинъ за да си искарашъ хлѣбътъ. Купишъ ли нѣшто отъ гяурина — плаштай го. Влезешъ ли въ къщата му — гледать те като куче. Посъгнешъ ли на жена му, ако е кадията човѣкъ добре, ако ли не, гний въ затворъ. Това не можеше да трае. То се видѣше.

Вторий заптия.

Врати ти на райтъ да се затворятъ за мене, ако утрѣ не се кѣлчать предъ мене двайсе хубави гяурки и сандъци ти ми не пукать отъ жѣлтици. За гяури ти